

Trojčka je dobila dne 4. avgusta t. l. žena bivšega dovrovojca Ilije Pejovića v Ruskem selu v Banatu. Zakonca imata razen teh še dva otroka, sestra izpod treh let. Imata pa kot kolonista 5 ha zemlje in živita v hlevu na posestvu grofa Sečenija.

Dva pastirja umrli vsled kačjega pika. V vasi Drenovo pri Sarajevu se je zgodil tragičen slučaj. Dva pastirka sta čuvala čredo ovac. Nenadoma je enega pika kača. Tovariši mu je priskočil na pomoč in hotel ubiti kačo s koplom. Ko pa je prvič zamahnil, se je kača preplašila, se zakadila v njega in pila tudi njega. Oba pastirka sta že naslednjega dne umrla.

Oče v pijanosti ubil sina. Posestnik Rade Markov iz Barande pri Bečkereku v Banatu je silno udan alkoholu. V pijanem stanju mora njegova družina silno mnogo pretrpeti. V petek je prišel zopet pijan domov in napadel svojega sina Svetimira. Ko se je ta hotel braniti, se je zakadil v njega z nožem in ga sunil s tako silo v glavo, da je čez nekaj ur umrl. Ubijalec se je sam prijavil sodišču in je bil takoj oddan v zapore.

Težka nesreča v Dalmaciji. V kamenolomu Gorma pri Omišu se je dogodila strašna nesreča. Tu so kopali delavci lapor za tovarno cementa v Omišu. Nenadoma se je na vrhu odrgal zemljski plaz v širini 8 metrov ter zasul 7 delavcev. Trije od njih, Marko in Ivan Ažić in Marko Rogošić, so našli pod zemljo smrt. Ostali štirje so bili težko ranjeni.

15leten morilec. Dne 27. julija 1924 so našli v bližini vasi Manning na Gornjem Štajerskem napolneno truplo 13letnega dečka, zadavljenega z zanjko, spleteno iz vrbovih vejic. Oblasti so domnevale, da gre za umor iz pohotnosti, toda vsa poizvedovanja po storilcu so bila zaman. Te dni, po preteku dveh let, je stvar pojasnjena. V Waldingu so aretirali 15letnega nezakonskega sina rudarja Steinhuberja radi neke tatvine. Pri zasliševanju je priznal, da je zažgal pred petimi leti, torej kot desetleten deček, nekemu kmetu hišo, pred dvema letoma pa vrgel 13letnega Reimeierja v potok, nakar ga je skupno z dvema tovarišema zadavil. Steinhuber je nekoliko slaboumen, sicer pa splošno znan malopridnež.

Zločin umoril mater in hčer. V mali vasi Mostar pri Veliki Kikindi je odkrilo orožništvo skrivnostni zločin. Trgovko z jajci Izabelo Resler in njeno hčerko Hano so našli v hiši zaklani. Sosedje so se čudili, da starke, ki je imela že preko 70 let, že tri dni ni bilo iz hiše. Vrata so bila skrbno zaprta, na oknih pa debele zavese tako, da ni mogel nihče videti v notranjost. Dogodek se jim je zdel nerazumljiv in so zato obvestili orožnike, ki so vdrli s silo v hišo, kjer se jim je nudil grozen prizor. V spalnici je ležala na tleh nesrečna starica zaklana in sedemnajstkrat zabodena. Preko nje je ležalo truplo njene 30 letne hčerke Hane, ki je imela istotako trinajst smrtonosnih ran. Obe trupli sta bili popolnoma nagi in v mlaki krvi, po sobi pa je bilo vse razmetano. V desnem kotu je stala omara na široko odprta, poleg nje pa razmetana obleka nesrečnih žrtev. Zdravniška komisija je ugotovila, da so zločinci Reslerjevo in njeno hčer najprej posilili, nato na zverinski način umorili, potem pa hišo oplenili. To dokazuje zlasti okolnost, da sta bili trupli popolnoma nagi in polni modrih peg po životu.

Kako pečejo na Islandiji kruh. Gospodinja na Islandiji so v istini srečne. Ni jim treba imeti skrbi in dela s pečmi, kakor naše matere, kadar pečejo kruh. Po nekaterih krajih Islandije je sama mati narava prevzela to skrb na sebe. — Islandija je namreč najbolj bogata dežela na vulkanih in vročih vrelih. Otok je majhen, ima pa preko 20 vulkanov in na stotine vročih vrelov, iz katerih neprestano izvira vrela voda. To vodo uporabljajo v gospodinjstvu ter si steno prihranijo kuhanje. Tla okrog takih vrelov, ki so kamenita, so tako vroča, da je nemogoče stati dalje časa na enem mestu. Ta vroča tla porabljajo praktične islandske žene kot peč, kjer pečejo kruh, meso in ribe. Okrog vasi je v vročem kamenju polno odprtini, ki služijo kot peči. Tako je narava sama poskrbela za udobnejše življenje tega naroda, ki živi na skrajnem severu.

Strašna smrt v gorečem kinematografu. V Drumcollogheru v Franciji se je dogodila v malem vaškem kinematografu strašna nesreča. V plamenih gorečega kina je našlo smrt 47 oseb. Kino se je nahajalo v leseni baraki, kamor se je prišlo po lesenih stopnicah. Ker je bila nedelja, je bila dvorana nabito polna gledalcev. Sredi med igro pa je nastal v filmskem stroju požar, ki se je takoj razširil na lesene stene barake. V baraki je nastala strašna panika. Ljudje so se gnili pri vratih ter zamašili izhod, da ni mogel nihče ven, drugi so zopet plezali skozi okna ter skakali v globčino. Ogenj je s strahovito naglico objel celo poslopje, tako, da se ni moglo rešiti 47 oseb, ki so našle strašno smrt v goreči baraki.

Potres na otoku Fayal. Otok Fayal v Atlantskem oceanu je zadela strašna katastrofa. Potres je uničil skoro vse naselbine. V mestu Horti je uničenih 700 hiš, v Flamengosu pa 400. Ta kraja sta največja na otoku. Po prvih sunkih so začeli ljudje zapuščati hiše ter bežati v gore. Matere so se vračale nazaj v podirajoče se hiše po otroke, druge so zopet hotele jemati s seboj dragocenosti in živeti, pri tem pa jih je veliko zatekla smrt. V strugi reke, ki teče skozi Horto, je v sredini nastala široka razpoklina v kateri je reka izginila. Čez nekaj časa se je zemlja zopet stisnila, toda o reki ni bilo več sledu. Sedaj je na tem mestu samo močvirje.

Skrivnost števil. Zapiši katerokoli poljubno število, ga obrni, odštej manjše od večjega in deli ostanek z devet. Nič ti ne bo ostalo. N. pr.: 6291, okoli obrnjeno je 1926, odštevajo 4365, deljeno z 9 je 485, brez ostanka. — Vzemij katerokoli število, z več kot dvema števkama, zapiši ga še enkrat zraven, pa se bo dalo deliti s 7, brez ostanka. N. pr.: 418, še enkrat zraven je torej 41818, deljeno s 7 je 5974. — Kako prisiliš vsakogar do števila 1089? Reci mu, naj zapiše kakšno število s tremi števkami, naj ga obrne, naj manjšega od večjega odšteje, to novo število obrne in obe števili sešteje; pa bo dobil število 1089. Primer: 843, obrnjeno 348, odštevajo 495, obrnjeno 594, oboje seštevajo 1089. Pa še z drugimi števili poskusi; število mora imeti tri številke, te ne smejo biti enake in mora biti rezultat odštevanja tudi še troštevilen. — Reci komu, naj zapiše, kdaj je rojen, koliko je star, kdaj se je poročil, koliko let je poročen, seštej vse te številke, in rezultat je zmiraj 3852. N. pr.: rojen 1890, star 36, poročil 1912, poročen 14 let, skupaj 3852. Pa tudi druga števila lahko vzameš, samo resnična morajo biti. Malo pomisli, pa boš brž dobil, zakaj tako. Povem ti še, da bo prihodnje leto dotična številka 3854.

Usmiljenim sreem. Državni uradnik, ki je bil iz strankarskih ozirov predčasno vpokojen ima 12 otrok (6 fantov in 6 deklet) od katerih 5 fantov študira za duhovniški stan. Ker ima imenovani malo pokojnino in šolanje fantov (trije so že v višjih gimnazijah) veliko stane, prosi usmiljena srca, katerim je ljubi Bog dal premoženje ali boljše dohodke, da bi se name ozrli in po možnosti prispevali za študije mlajših fantov. Darove sprejema uredništvo »Slovenskega Gospodarja« v Mariboru.

Usmiljenim sreem. Pri Trboveljski družbi odpuščeni rudar z ženo in otroci bi rad vzel v najem manjšo posestovo ali pa stopil v službo safarja. Kdor bi imel kaj primerne, naj sporoči po nadbo na naslov: Centrih Jurij, St. Rupert nad Laškem.

Nova knjiga, edina te vrste med slovanskimi knjigami, je P. Scharsova Spored malih grehov, predstavil dr. Jeré. V originalu je knjiga v najkrajšem času doživela pet izdaj. Je izreden pripomoček duhovnikom spovednikom, katehetom, pa tudi spovedancem samim, saj je ravno tem namenjena. Dobi se v knjigarni sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6 in stane 25 D.

Služba kmetijskega strokovnjaka. Kmetijska družba za Slovenijo razpisuje službeno mesto kmetijskega strokovnjaka bodisi kot strokovnega uradnika, bodisi kot praktika. Prosilci z akademsko naobrazbo in primerno kmetijsko prakso imajo prednost. Nekolekovane prošnje s potrebnimi dokazili svoje usposobljenosti je vložiti na glavni odbor Kmetijske družbe do 15. oktobra t. l. Honorar, oziroma plača se določi dogovorno. Nastop službe čimpreje. — Kmetijska družba za Slovenijo.

Javna zahvala. Tukajšnje piparsko društvo »Čibuk« je darovalo šoli na Pragerskem — podružnica Sp. Poljskava — 1832 D za nabavo šolskih knjig revnim učencem. Za to požrtvovalnost in velikodušnost mu gre javna zahvala; osebno že radi tega, ker si je stavilo društvo v svoja pravila dolžnost, darovati polovico letnih dohodkov tej šoli. Naj bo mlado društvo uverjeno, da so mu hvaležna ne le srca obdarovane dece, temveč tudi njih starši. — A. Planer, učitelj, Pragersko.

Mariborska porota.

Dne 13. t. m. se je pričelo jesensko zasedanje mariborske porote. Na vrsti je to pot 10 slučajev in zagovarja se 26 obdolžencev.

Uboj.

V noči na 2. maja t. l. je bil v Radvanju pri Mariboru zaboden z nožem Franc Zorinc, ki je na posledicah zadobljene rane umrl. Smrtonosno rano mu je zadal delavec Miha Rambaher. Oba sta bila vsak v svoji družbi omenjenega dne v gostilni Skaza na Betnavski cesti. Radi deklet je prišel med obema družbama do spora. Ko je Rambaher odšel s svojo družbo domov, se je napotil za njim Franc Zorinc, Fras in Verlič. Kakih 200 korakov od gostilne so dohiteli Rambaherja in razvnel se je med njim prepri in pretep. Rambaher je potegnil nož ter ranil najprej Frasa na roki, ko pa je prihitel temu na pomoč Zorinc, ga je Rambaher udaril z nožem po vratu ter mu zadal 8 cm dolgo in globoko rano. Zorinc se je s težavo privlekel domov, kjer se je zgrudil, naslednjega dne pa je umrl v bolnici. Rambaher je bil obsojen za svoj zločin na 4 leta težke ječe.

Tatovi tobaka.

Josip Hauptman iz Cirknice in Franc Rojs iz Meljskega hriba sta stala letos že drugič pred porotniki. V poletnem zasedanju je bila razprava proti njima radi zaslišanja priči preložena, to pot pa ju je kazen zadela in to precej občutna. Obtožena sta, da sta v noči od 23. na 24. februarja t. l. vlomila v železniško skladišče na postaji Vuhred-Marenberg, kjer sta ukradla zaboj tobaka in cigaret v vrednosti 13.000 din. Tobak sta si razdelila med seboj ter ga razpečala. Izdal ju je gostilničar, v čigar gostilni sta vršila delitev. Oba sta pred poroto dejanje trdovratno tajila ter se zagovarjala, da sta bila v omenjenem času popolnoma na drugih krajih. Ta obramba pa se jim ni posrečila. Porotniki so potrdili vprašanje tatvine in Hauptman je dobil 5 let ječe, Rojs pa 3 leta.

Z nožem nad prijatelja.

Anton Lipnik iz Bistrice pri Rušah je bil zaposlen v ruški tovarni za dušek kot delavec. Tu se je pred tremi leti seznanil s Francem Sagadinom, s katerim se je često sestajal, največkrat v gostilni. V nedeljo, dne 26. julija, je sedel Sagadin s svojo ženo in otrokom v Postlovi gostilni. Prisedel je tudi Anton Lipnik. Pozneje so prišli k mizi tudi Lipnikov brat, sestre in svakinja. Vsi so bili dobre volje in nihče ni slutil strašne nesreče, ki se je čez nekaj ur dogodila. Zvečer so Sagadinovi in Lipnikovi odšli iz gostilne ter šli v gostilno Gaube, kjer je bila godba in ples. Lipnik je plesal s Sagadinovo ženo v veži, kjer jo je hotel poljubovati; ona pa se ga je ubranila ter šla sedet nazaj k možu. Vendar dobro razpoloženje v družbi s tem ni trpelo in vsi so bili dobre volje. Okrog polnoči je družba odšla iz gostilne. Na prostem pa je obdolženec začel siliti v Sagadina, češ, midva imava še nekaj skupaj, ter venomer ponavljal isto. Ko so prišli do Sagadinovega stanovanja, je stopil Lipnik za Sagadinom ter ga vrgel v veži na tla. V tem so pristopili Sagadinova žena in Lipnikova sestra ter izrinili Lipnika iz veže, ta pa je pri plotu odrgal lato, katero so mu ženske izvile iz rok. Venomer je ponavljal, da se mora s Sagadinom še nekaj zmeniti ter pričel zopet groziti. Med tem je prišel Lipnikov brat, ki je razgrajal prijatelja ter dejal: »Tepla se pa ne bosta!« Obdolženec je v tem trenutku pograbil svoj nož ter preko svojega brata sunil Sagadina v prsa. Zadele je omahnil na plot ter se zgrudil na tla. Pri prenosu v sobo je izdihnil. Nož mu je prebodel pljuča in srčno žilo, tako da je bila vsaka pomoč izključena. Obdolženec je dejanje priznal, zagovarja se pa, da je bil nekoliko pijan ter je mahnil z nožem v prepri in prerivanju. Ne pove pa, iz katerega nagiba je hotel spraviti svojega prijatelja s sveta. Zalezoval je umorjenega ženo in to je bilo morda eden izmed povodov zločina. Dalje se je baje jezil na Sagadina, ker je ta več zaslužil kot on. Hotel je poročiti tudi Sagadinovo svakinjo, toda sorodniki so dekletu to branili. Izgovor, da je storil zločin v pijanosti in nezavednosti, ne drži, ker je dejal pred zločinom Sagadinovi hčerki: »Jaz bom tvojega očeta nocoj ubil, kar z nožem ga bom zaklal.« Porotnikom so bila stavljenja štiri vprašanja, med njimi prvo za umor, drugo za uboj, ostalih dvojce pa glede pijanosti. Ker obtoženec še ni bil kaznovan in so se tudi njegove izpovedi ter izpovedi priči glasile ugodno, je sam državni pravdnik priporočal, naj ne potrdijo porotniki prvega vprašanja, kar so storili, drugo pa so soglasno potrdili. Obsojen je bil na 14 mesecev ječe.

Posilstvo.

Popoldan dne 14. t. m. se je zagovarjal pred porotniki Jožef Zemljarič iz Prvencev pri Ptuj radi gnusnega zločina, katerega je izvršil dne 5. avgusta t. l. na Prvenskem polju. Posilil je neko 12letno deklico. Razprava je bila tajna. Obtoženec je dejanje priznal in obsojen je bil na 18 mesecev težke ječe z enim postom in enim trdim ležiščem vsakih 14 dni in eno temnico četrtletno.

Pisma iz domačih krajev.

St. Ilj v Slov. goricah. Vse hoče biti novo. Pomladila se je letošnja pomlad hiša božja, ki je skoro že razpadala, dobila je streha na cerkvenem stolpu novo barvo in zlato jabolko mesto prejšnjega rjavega. Lepo obnovljeno je tudi župnišče in cerkvena hiša. Sedaj je na vrsti šola. Do konca septembra bo tudi ta gotova. A potem, potem pa pride račun. Mnogi se ga že sedaj bojijo. Pametnim možem pa se ta strah zdijo popolnoma neutemeljen. Za cerkev bom pa še zmiraj dal — tako pravijo — in vem, da zaradi tega ne bo šla nobena moja njiya na boben in nobeno živinčje brez potrebe iz hleva. Ja tako je! Za cerkev bom pa še dali! Kar ne zmoremo letos — pa prihodnje leto! In če Bog da, si oskrbimo tekom časa še lepo bronasto zvonjenje, da bomo z veseljem pričakovali leto 1929, ko bo vse vesele ob novi maši.

St. Ilj v Slov. goricah. Dne 20. septembra se poročita v St. Ilju g. Mihael Srok, policijski stražnik v Mariboru in gospodična Marica Potočnik iz ugledne štiljske družine. Mladima zaročencema obilo cvetja sreče na pot življenja.

Sp. Sv. Kungota. Dobil sem v roke »Domovino«, kjer me neki dopisnik hvali. Čemu, ne vem. Pa lahko bi dopisnik vedel, da za duhovnika ni nobena čast, biti hvaljenemu v »Domovini«, ki je od cerkvene oblasti in tudi pred sodnijo ožigosana kot protiverski in duhovnikom sovražno list. Kakor povsod, je tudi tukaj nekaj ljudi, ki zajemajo svoj evangelij iz »Domovine«, a velika večina faranov je dobra in sovražni take časopise. Zato pa bo dopisnikova trditve o velikem razširjanju in branju »Domovine« tako resnična kakor novica, da bom podpisani v jesen šel na drugo faro. Kdor hoče drugo faro imeti, mora zanjo prositi in jo dobiti, v tem slučaju pa ni ne eno ne drugo. Gospoda urednika prosim, naj odpusti mojemu dopisu. Zagotavljam ga pa, da ne bom več odgovarjal »Domovini« in njej sorodnim listom, če bi bil v njih hvaljen ali napaden. V. Kraner, župnik.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na sedmini kmetice Antonije Ceh v Spod. Voličini se je nabralo za domače bralno društvo 42 D 10 par.

Sv. Primož na Pohorju. Od Male Gospojnice do Imena Marijinega smo imeli pri nas sv. misijon. Vodila sta ga gospoda gvardijan o. Kamil Požar in o. Bonaventura Savec iz Studencev pri Mariboru. S par izjemami so se župljani pridno udeleževali predavanj in pobožnosti in sprejeli sv. zakramente. Da bi bil uspeh trajen! — Obema gospodma: Bog plačaj!

Slovenska Bistrica. Na konjeniškem oddelku leži že od 20. avgusta vojak-Slovenec, ki ga je neki ruski vojaški činovnik tako zelo poškodoval, da je še sedaj nesposoben za delo. Značilno je, da je merodajni vojaški zdravnik hotel slučaj javiti višji vojaški oblasti, a se je na kolegijski pritisk ustrašil. Bilo bi prav, ako bi se kdo izmed gg. poslancev za slučaj zanimal. Ako tako v Sloveniji — kako še le v Srbiji in Makedoniji.

Gornja Radgona. V nedeljo se je vršil tukaj sestanek obrtnikov gornjeradgonske župnije. Udeležilo se ga je preko 50 obrtnikov in obrtnic, kar je za naše razmere zelo veliko. Sestanka so se udeležili tudi pristaši drugih strank, posebno SDS, ki so se pa vsi izjavili za Jelačin-Ogrinovo listo. Govorili so: g. Lančič, svetnik trgovske in obrtne zbornice ter sedanjí kandidat; g. Koščec Franc, svetnik trgovske in obrt. zbornice ter sedanjí kandidat, odločen pristaš SDS, ki pa je na tem sestanku obsojal političen boj ter pozival na skupen nastop, za Jelačin-Ogrinovo listo; g. Snoj je razložil navzočim ustroj trgovske zbornice, ter način volitev.

Gornja Radgona. V soboto dne 4. septembra je utonil v Muri Franc Bohinc, rodem iz Cvena pri Ljutomeru. Mutil se je pri svojih sorodnikih na Meleh pri Gornji Radgoni. Pri kopanju je zašel v vrtnec, ki ga je potegnil seboj. Utopljenec je bil star komaj 19 let. — V dijaško semenišče sta letos na novo sprejeta iz naše fare Franc Kolarič iz Črešnjevca in Jožef Vurcer iz Gornje Radgone. Tako je letos v tem semenišču v Mariboru pet dijakov iz naše župnije.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše prosvetne organizacije je zadel hud udarec. Nenadoma je smrt ugrabila eno najboljših, gorečo društveno delavko, igralko in telovadko — Rauterjevo Toniko. Njen veličasten pogreb je pokazal, kaj nam je bila in kaj smo ji njo izgubili. Pri vsaki priložnosti jo bomo pogrešali. Zadnja vloga, ki jo je igrala pred občinstvom, je bila Dorica v igri »Številke gospe Rožmarinke«. Zнала je že tudi vlogo Minke za »Junaške Blejke«, ki jo je ponavljala še na smrtni postelji, toda pot na oder ji je preprežala nemila smrt. Kateri je niste poznali, pogledjte si njeno sliko v ilustriranem »Slovencu« 1926, šte. 30, str. 259, spodnja vrsta na desni. Vsi pa, ki ste se kdaj zabavali na njenih igranjih, spomnite se je sedaj v molitvi! Mladenke, ve pa hodi te po njenih stopinjah!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 10. t. m. je v Dragotinčih umrla mladenka Antonija Rautar. Tekom enega tedna je bolezen komaj 21 let staro, močno, živahno in vedno veselo dekle spravila na mrtvaški oder. Pokojnica je bila vzorna članica Marijine družbe, vneta in požrtvovalna delavna predsednica in podnačelnica Orliškega krožka. Vedno pripravljena sodelovati pri dobri stvari je bila ljubka igralka na odru bralnega društva. Izredno jo je veselilo lepo petje. Vse organizacije, katerih članica je bila, izgube z njo izredno mnogo. V neobičajno sijajnem sprevodu jo je ogromna množica počastila! Tudi ljutomerske, križevske in v posebno častnem številu petrovške Orlice so prihiteli, da sosestro spremljajo na njeni zadnji poti. N. v m. p.!

Slovenjgradec. Nemalo smo se začudili, ko smo našli na strankarski SDS kandidatski listi za volitve v zbornico za trgovino, obrt in industrijo tudi ime tukajšnjega trgovca in načelnika gremija trgovcev Slovenjgradec, g. J. Kluna. Od g. Kluna, ki pri vsaki priliki in vsakomur, kdor ga hoče poslušati in mu to verjeti, rad povdarja svojo nadstrankarsko stališče, smo pričakovali, da bo vsaj pri teh za slovensko stvar tako važnih volitvah pogumno stopil v vrsto tistih mož, različnih strank, ki so si tudi kot politični nasprotniki podali roke, da s složnim nastopom pribore Sloveniji enakopravnost na gospodarskem polju. G. Klun pa smatra važnejše, da seveda kot neomahljiv demokrat, zvesto služi Zerjavovi stranki, kakor pa da služi slovenskemu gospodarstvu in slovenskemu narodu. Narod slovenski pa gotovo ne bo nikdar pozabil, kdo je bil v tako važnem trenutku proti njemu. Mi pa, ki nam je pri teh volitvah strankarstvo deveta briga, bomo skrbeli, da bo veličastno zmaga Jelačin-Ogrinova lista. G. Kluna pa opozarjamo, da je on kot načelnik gremija uradni organ, ki se ne sme kot tak postaviti v službo katerekoli stranke, zlasti pa ne tako daleč, da bi hodil na lov za glasovnicami. Sicer pa drugič kaj več. — Več obrtnikov.

Šmartno ob Paki. (Mesne cene.) Med dopisi od tukajšnje občine v Slov. Gospodarju zastoj pričakujemo, da bo kateri kaj pisal o krajevnih mesnih cenah. Menda se imovitejši krogi nečesto zameriti mesarju. Toda mi ubogi delavci, ki nismo vojni dobilčkarji ali semjski mešetarji, katerim vsak sejem prinaša tisočake, ne smemo o tej stvari molčati. Po tukajšnjih mesnih cenah bi namreč tujec sodil, da imamo le volovsko meso ali prvovrstne telice vedno na razpolago, kajti cena mesu je stalno 16 D, naj bo staro ali premlado blago, katero lahko z žlico režeš, ali je boljše od sprednjega ali zadnjega dela, račun je vedno isti, 16 D kg. Mi delavci ne poznamo natančno navodil za mesarje, kaj se namreč šteje za vola ali telico, ali odraslo živinčje, ali nekaj tednov odstavljen tele, z imenom junček ali telčka. Prosimo varstva